

Lasten Ruusu-Risti.

Lasten Ruusu-Risti-lehdessä v. 1923.

„Antakaa lasten tulla minun tyköni“, sanoi Rakkauden ja Viisauden Mestari vaeltaessaan maan päällä, ja hän lisäsi selittäen: „sillä heidän on taivasten valtakunta.“

Mikä on taivasten eli Jumalan valtakunta? Se on, kuten apostoli Paavali sanoo, „vanhurskautta ja rauhaa ja iloa pyhässä hengessä.“

Lapset ovat lähellä taivasten valtakuntaa, heidän rauhansa ja ilonsa on luonnostaan pyhä, heidän mielikuvituksensa viihtyy vertauksissa, heidän uskonsa muuttaa maan taivaaksi, heidän leikkinsä ovat varjoja todellisuudesta.

Miksi eivät siis lapset nauttisi viisauden mannaa? Miksi eivät heidän korvansa kuulisi totuuden jumalallista sanomaa? Miksi eivät he kantaisi kynttiläänsä näkyvissä ja rukoilisi, että pyhän hengen tuli syttyisi heidän sydämensä alttarilla?

Päinvastoin heidän tulee sitä tehdä. Heidän tulee jo pieninä iloita uskosta, jo nuorina etsiä ja kolkuttaa, jo elinikensä alussa kääntää katseensa kohti sitä kotia, josta ovat tulleet.

Sentähden olkoon lasten Ruusu-Risti niille pienokaisille, jotka siihen osaa ottavat, kuin ystävä, jonka rinnassa tuli aina palaa. Sytyttäkööt he oman kynttilänsä aina palavasta näkymättömän ystävän kynttilästä.

Sentähden laulakoot Ruusu-Risti-lapset aina sydämessään:

„Oi, tähtönen pieni, mun rinnassain
Ain' loistaos kirkkahasti.“

Ja liehukoon korkealle lasten Ruusu-Risti-lippu.

Pekka Ervast.

(Ruusu-Risti 1934 Touko-Kesäkuu N:o 5-6, s. 182-183)